

BÀI TẬP

I. ĐỌC

1. Những đặc điểm nào dưới đây thuộc thể loại truyện đồng thoại?
 - a. Là thể loại văn học dành cho thiếu nhi.
 - b. Nhân vật là loài vật.
 - c. Nhân vật là đấng sĩ.
 - d. Nhân vật thường gắn với lịch sử và là người có công lớn đối với cộng đồng.
 - đ. Nội dung phản ánh các đặc điểm sinh hoạt của loài vật, qua đó, tác giả gửi gắm một thông điệp có ý nghĩa.
2. Em hãy vẽ sơ đồ các sự việc trong VB *Bài học đường đời đầu tiên* (SGK Ngữ văn 6, tập một).
3. Dựa vào sơ đồ đó, em hãy viết đoạn văn không quá 100 chữ để tóm tắt nội dung VB *Bài học đường đời đầu tiên*.
4. Trong VB *Bài học đường đời đầu tiên*, việc tác giả lựa chọn thời điểm để nhân vật kể lại câu chuyện của mình giúp người đọc hình dung như thế nào về thái độ của nhân vật đối với câu chuyện được kể?
5. Trong VB *Bài học đường đời đầu tiên*, bài học mà Dế Mèn rút ra sau sự việc xảy ra với Dế Choắt là gì? Theo em, việc tác giả để cho Dế Mèn tự kể lại câu chuyện của mình bằng ngôi thứ nhất có tác dụng thể nào trong việc thể hiện bài học ấy?
6. Những dấu hiệu nào giúp em nhận biết VB *Bài học đường đời đầu tiên* là truyện đồng thoại?
7. Dưới đây là một số đoạn văn tóm lược các sự việc trong truyện *Giọt sương đêm* (SGK Ngữ văn 6, tập một). Em hãy dùng sơ đồ sự việc đã học ở bài 1 (*Lắng nghe lịch sử nước mình*) để sắp xếp các sự việc ấy theo đúng trật tự được kể trong truyện.

- a. Sáng hôm sau, sau khi kể cho Thần Lăn nghe về một đêm mất ngủ của mình, Bọ Dừa khoác ba lô hành lí lên vai, chào tạm biệt Thần Lăn để về quê.
- b. Thần Lăn thông báo với cụ giáo Cóc về sự xuất hiện của nhà buôn Cánh Cứng ở xóm Bờ Giậu đêm ấy.
- c. Thần Lăn đến nhà cụ giáo Cóc kể cho cụ nghe câu chuyện Bọ Dừa mất ngủ.
- d. Bọ Dừa ngủ dưới vòm lá trúc, nửa đêm, sương rơi trúng cổ làm Bọ Dừa tỉnh ngủ.
- đ. Bọ Dừa ghé đến xóm Bờ Giậu và hỏi thăm Thần Lăn về một chỗ trọ qua đêm dưới vòm lá trúc.

Trong những sự việc nêu trên, theo em sự việc nào là quan trọng nhất? Vì sao?

8. Truyện *Cô Gió mất tên* (SGK Ngữ văn 6, tập một) được kể theo ngôi thứ mấy? Dựa vào đâu mà em xác định được?
9. Xác định lời của người kể chuyện và lời của nhân vật trong đoạn văn sau. Cho biết dựa vào đâu mà em xác định được.

Tiếng đàn, tiếng hát vẫn tự nhiên vang lên mà không cần cô truyền đi xa. Cô bỏ đài truyền thanh đi ra rồi chui vào một cái hũ ở góc nhà. Cái hũ tối mò mò, mùi hôi bốc lên nồng nặc. Cô không thể nào chịu nổi phải kêu lên:

– Trời ơi! Tối quá, tối quá! Cho tôi ra với.

Chị Hũ nghe tiếng kêu liền hỏi:

– Ai đấy mà tôi không trông thấy dáng hình gì cả? Sao bỗng đứng lại vào được trong này? Hũ tôi đã nút rồi cơ mà! Đã gọi là hũ nút mà lại chả tối!

10. Đọc VB sau và trả lời các câu hỏi bên dưới:

CÂU CHUYỆN CÒN GIẤU KÍN TRONG LỚP VỎ

Chú bé lục lọi trong hộp đồ chơi một lúc rồi reo lên:

– A! Đây rồi! Đây rồi! Vân ơi!

– Đâu? Đâu? Có bị mọt không?

– Không, chỉ hơi quắt lại một tí thôi!

Cô bé chạy đến bên chú bé, sẽ rướn người lên, đưa bàn tay nhỏ xinh ra đỡ lấy mấy hạt nhỏ màu đen từ trong tay anh. Cô bé khum khum bàn tay lại như một cánh hoa sen, thận trọng, khẽ khàng đưa ra phía ánh sáng. Mấy hạt đỗ màu đen như than, ở giữa có đốm trắng nằm gọn trong bàn tay hồng hồng của cô bé. Cô bé xuyt xoa:

– Chúng chỉ hơi héo đi thôi anh Dũng nhỉ. Ta đem gieo ở góc sân kia anh ạ.

Mấy hạt đỗ trong lòng bàn tay cô bé lăn qua lăn lại. Cô bé rụt cổ, nắm nhanh bàn tay lại, sợ đỗ vãi tung ra sàn nhà. Nhưng rồi cũng không tránh khỏi vương vãi. Mấy hạt đỗ rơi xuống sàn nhà lách cách, rơi vào hộp đồ chơi lạnh canh. Cô bé quỳ thụp xuống, luống cuống tìm những hạt đỗ. Cô chăm chú tìm. Mỗi khi thấy một hạt, cô bé lại khẽ reo lên mừng rỡ. Một lúc sau, cô bé hớn hờ đưa cho anh nắm hạt đỗ. Cô bé tưởng đã tìm thấy hết những hạt rơi vãi. Nhưng không, cô đã để sót một hạt nằm lọt thỏm trong chiếc lọ thủy tinh nơi góc hộp đồ chơi.

* *

*

Cái hạt đỗ nằm lọt thỏm trong lọ thủy tinh kia không phải là vô tình mà là cố ý. Nó đang ẩn nấp trước con mắt tìm kiếm của cô bé. Ngày trước, khi còn nằm trong quả đỗ, nó cũng đã từng chịu mưa chịu nắng, suốt ngày này sang đêm khác phơi mình trên giàn. Nhưng gần một năm nay, nằm yên trong góc hộp đồ chơi, nó đâm ra ngại sương gió. Nhiều đêm nằm nghe gió rú rít bên ngoài, mưa quật rạt rạt vào mái ngói, nó thấy ngại ghê! Nó cảm thấy nơi góc hộp đồ chơi mà nó trú ngụ thật đúng là một tổ ấm, mưa không ướt vỏ, nắng không rát mình. Nó cứ muốn sống ung dung nhàn nhã như thế cho đến hết đời. Thỉnh thoảng cô bé mang hộp đồ chơi ra kiểm lại “mặt hàng” của mình, hạt đỗ lại giật mình thon thót. Nó rất sợ phải chuyển đi sống ở bất kì một chỗ nào khác. Lúc cô bé nói: “Ta đem gieo ở góc sân...” hạt đỗ co rúm người lại. Nó nghĩ đến cảnh phải nằm trong đất lạnh, những trận mưa xối xả, những cơn gió tê buốt, những ngày nắng gay gắt,... Thừa lúc cô bé đưa tay ra phía cửa, hạt đỗ liền xô đẩy các bạn, chạy trốn. Nó nhảy phóc vào chiếc lọ thủy tinh rồi nằm im thin thít. Chao ôi, nó đã phải sống những giờ phút phấp phồng, hồi hộp, người lạnh rồi lại nóng, nóng rồi lại lạnh, đầu óc chao đi đảo lại thật khổ sở vô cùng. “Nhưng thế là mình thoát!”. Nó mỉm cười thú vị nghĩ rằng mình sẽ sống yên tĩnh như thế mãi mãi.

* *

*

Những hạt đỗ khác được gieo xuống góc sân. Hai anh em cô bé đã lúi húi bầy mấy viên gạch ở đó lên, mượn chiếc cuốc xới đất toi ra như bột, như tro. Không ngờ đất ở đây lại tốt đến thế. Cừ đen và anh ánh nhìn thật thích mắt. Vui những hạt đỗ xuống rồi, cô bé lấy nước vẩy đều một lượt. Đất ngấm nước rào rào, rào rào. Những hạt đỗ nằm trong đất ẩm, thấy trong người rào rọc, râm râm cảm giác của sự sinh nở. Ngày này tiếp sang ngày khác, những hạt đỗ phồng to lên, nứt cái vỏ và nảy những cái mầm mập mạp, ban đầu thì trắng, rồi ngả dần sang vàng và cuối cùng có màu xanh rất nõn, rất trong, tưởng bám vào là nhựa sẽ ròn ròn chảy mãi không hết. Hai nửa hạt đỗ tách ngả ra hé lộ chiếc lá đầu tiên còn gấp nếp như lim dim ngõ ngàng dưới ánh nắng trời. Rồi chiếc lá từ từ xoè nở, rõ ra hình xẻ ba như chân vịt. Chiếc lá thứ nhất... Chiếc lá thứ hai... Chiếc lá thứ ba... Cho đến chiếc lá thứ năm, thứ sáu thì đã ra dáng một cây leo thật sự, dáng thanh mảnh, lá lướt, ngọn vươn dài lúc nào cũng lắc la lắc lư đung đưa như tìm kiếm một cái gì.

Từ khi những cây đỗ mọc lên, góc sân khác hẳn trước. Trẻ em đến nhiều hơn, lúc nào cũng rộn rã tiếng cười đùa, bàn tán. Đứa nhận cây này của mình, đứa nhận cây kia của mình. Đứa lấy que rào cắm cho đỗ leo, đứa bắt muối cho cây... Mảnh sân ngày trước khô không khốc, toàn những gạch nhẵn bóng thì nay bắt đầu đã có tiếng lá non loạt soạt. Ngày trước chỉ có chim sẻ chành chọe cãi nhau trên nóc nhà thì nay lần đầu tiên trong hàng chục năm từ khi có mảnh sân nhỏ, đã có bóng vài ba chú chim sâu thấy bóng cây xanh liền sà xuống đậu. Trong tiếng gió loạt soạt, có thể nghe thấy tiếng những ngọn cây khoe với nhau:

– Ô! Em đã vươn lên tới nóc nhà rồi! Trong hốc tường kia có tổ chim sẻ, có hai quả trứng bé tí xíu!

– Em đã ló lên bờ tường rồi! Nhà bên kia có đàn gà con đông vui quá! Đây! Đây! Một chú gà con nhảy lên lưng mẹ, trượt chân ngã bổ chửng...

– Những cậu bé, cô bé ở nhà bên cạnh chạy sang chơi dưới bóng mát của chúng ta! Họ kéo theo cả chiếc ô tô nhựa màu đỏ và bé theo một cô búp bê to gần bằng em bé mới sinh...

– Ôi! Mưa! Mưa! Những hạt mưa lạnh buốt, thích quá! Thích quá!

– Em bắt đầu thấy nụ hoa cựa quậy dưới nhánh lá rồi!

Lăn mình vào trong đất, tắm trong mưa nắng bão dông, những hạt đỗ dững cảm kia lớn lên. Riêng hạt đỗ ngại nắng ngại gió vẫn nằm trong chiếc lọ thủy tinh, chẳng lớn thêm chút nào mà có phần còn héo hắt quắt queo hơn trước. Nằm trong lọ, nghe bạn bè hớn hờ kể những niềm vui của mình, hạt đỗ buồn lắm. “Giá mình cũng sống dững cảm như mọi người... Bây giờ thì muộn rồi. Họ đã là những cây đỗ mập mạp, còn mình thì vẫn chỉ là một hạt đỗ quắt queo”. Hạt đỗ râm rứt khóc.

* *

*

Nghe thấy tiếng khóc, một ngọn cây khế thì thảo với cây bên cạnh:

– Ai khóc thế nhỉ? Trăng sáng thế này, gió mát thế này mà lại khóc!

– Lặng yên! Lặng yên! Các bạn đừng sột soạt nữa để nghe xem ai khóc.

Những cây đỗ ngưng trò chuyện, lá cành im phắc. Một cây tò mò vươn ngọn đến bên cửa sổ, lắc la lắc lư nhòm ngó, lắng nghe. Dưới ánh sáng xanh dịu, nó trông thấy hạt đỗ trong lọ thủy tinh. Nheo nheo con mắt lá quan sát một chập rồi nó reo lên:

– Ô, đỗ con! Đỗ con, các cậu ơi!

– Đỗ con nào?

– Đỗ con ngày trước ở cùng chúng mình ấy! Cái hòi đem gieo cứ nháo nhác lên là cậu ấy đi đâu mất tích, bây giờ cậu ấy lại về đây này!

– Đâu? Đâu?

Những cây đỗ xôn xao hẳn lên, đua nhau vươn người nhòm qua cửa sổ. Khi trông thấy hạt đỗ, chúng nhao nhao:

– A! Chào Đỗ con nhé! Chào Đỗ con nhé! Đi đâu mà mất tăm mất tích thế? Bọn mình rất nhớ.

Trước cử chỉ vồn vã ân cần của bạn bè, mặc dù rất ngượng, nhưng hạt đỗ cũng thành thật kể hết lỗi lầm của mình. Nó tỏ ra ân hận và bối rối không biết bây giờ nên sống như thế nào. Có lẽ chẳng bao giờ nó có được niềm hạnh phúc như bạn bè. Nhiều cây đỗ ủ rũ, tỏ vẻ ái ngại thay cho nó.

Làn gió thoảng qua, mang theo hương thơm của lá và hoa. Thấy các cây đỗ buồn bã, lá cành rầu rĩ, Gió hỏi:

– Làm sao mà ỉu xiu thế hở các bạn đố? Mọi khi tôi đến, các bạn vồn vã hơn hở lắm kia mà?

– Chúng tôi đang có chuyện buồn! Không thể nào vui được khi bạn mình đang có chuyện buồn!

– Chuyện gì vậy?

– Chuyện buồn lắm Gió ạ. Có một hạt đố, bạn cũ của chúng tôi...

Những cây đố đua nhau kể cho Gió nghe về nỗi băn khoăn của bạn mình. Nghe chưa dứt câu chuyện, Gió đã cười lớn:

– Trời ơi! Có thể mà các bạn cũng phải quá lo lắng! Khó gì đâu! Hạt đố ơi, đừng buồn nữa! Biết ân hận như thế là tốt đấy. Vẫn còn kịp, Đố con ạ. Chú cứ lăn vào lòng đất, chịu nắng, chịu mưa, rồi chú cũng sẽ thành một cây đố lực lưỡng, chú sẽ được hưởng mọi niềm vui như bạn bè chú. Tất cả cuộc đời là còn ở phía trước. Tất cả mọi điều kì diệu vẫn còn ẩn giấu trong lớp vỏ, giống như những câu chuyện cổ tích hay vẫn còn ẩn giấu trong trí nhớ của người bà chưa được mang ra kể. Hãy mở lòng mình ra! Hãy mở lòng mình ra! Để tôi giúp chú nhé? Nào, bắt đầu!

Gió ào vào phòng, thổi xoáy vào hộp đồ chơi làm đổ chiếc lọ thủy tinh. Đố con nhân đó nhảy phóc xuống sàn. Gió giúp chú lăn nhanh hơn, đến bên các bạn. Vừa chạm vào đất ẩm, chú khẽ rung mình. Nhưng cái cảm giác ớn lạnh ấy qua đi rất nhanh. Hơi đất truyền sang cho chú một sức mạnh kì lạ. Chú cảm thấy rõ rệt là mình đang phập phồng thở, vỏ mềm đi và căng ra, người mình nở nang hơn...

Đố con ngây ngất thở hương đất và hương trời. Xung quanh chú, những cây đố bầu bạn cùng chia vui với chú, vẫy vẫy những bàn tay lá reo mừng...

(Trần Hoài Dương, *Những truyện hay viết cho thiếu nhi*, NXB Kim Đồng, 2012)

- a. Truyện có những nhân vật nào? Nhân vật nào là nhân vật chính? Dựa trên căn cứ nào em cho là như vậy?
- b. Trình bày các đặc điểm của thể loại truyện đồng thoại được thể hiện trong VB trên bằng cách hoàn thiện bảng dưới đây:

Đặc điểm của thể loại truyện đồng thoại	Thể hiện trong VB
Nhân vật chính là	
Nhân vật chính phản ánh đặc điểm sinh hoạt của	
Biện pháp nghệ thuật chủ yếu mà tác giả dùng để miêu tả nhân vật chính là.....	
Đối tượng người đọc chủ yếu là.....	
Qua câu chuyện của các nhân vật, tác giả muốn gửi đến người đọc một	

c. Sử dụng mô hình sơ đồ sau để tóm tắt các sự việc theo đúng trật tự được kể trong VB *Câu chuyện còn giấu kín trong lớp vỏ*:

d. Xác định ngôi kể của truyện. Dựa vào đâu mà em xác định được?

đ. Xác định lời nhân vật và lời của người kể chuyện trong đoạn văn sau:

Lăn mình vào trong đất, tắm trong mưa nắng bão dông, những hạt đỗ dưng cảm kia lớn lên. Riêng hạt đỗ ngại nắng ngại gió vẫn nằm trong chiếc lọ thủy tinh, chẳng lớn thêm chút nào mà có phần còn héo hắt quắt queo hơn trước. Nằm trong lọ, nghe bạn bè hớn hờ kể những niềm vui của mình, hạt đỗ buồn lắm. “Giá mình cũng sống dưng cảm như mọi người... Bây giờ thì muộn rồi. Họ đã là những cây đỗ mập mạp, còn mình thì vẫn chỉ là một hạt đỗ quắt queo”. Hạt đỗ rầm rịt khóc.

e. Tìm những chi tiết miêu tả hình dáng, hành động, ngôn ngữ và suy nghĩ của nhân vật Đỗ con. Trên cơ sở đó, nêu cảm nhận của em về đặc điểm nhân vật bằng cách hoàn thiện bảng theo mẫu dưới đây:

Chi tiết miêu tả hình ảnh nhân vật Đỗ con trong VB	Cảm nhận của em về đặc điểm nhân vật Đỗ con
Hình dáng:	

Hành động:	
Ngôn ngữ:	
Suy nghĩ:	

- g. Trong các sự việc của truyện *Câu chuyện còn giấu kín trong lớp vỏ*, theo em, sự việc nào quan trọng nhất? Vì sao?
- h. Theo em, trải nghiệm mà hạt Đỗ con ở đây có được là gì? Nếu em là hạt Đỗ con, em cảm nhận như thế nào về trải nghiệm ấy?
- i. Nếu được chia sẻ với mọi người về cách nghĩ, cách ứng xử trong cuộc sống mà VB *Câu chuyện còn giấu kín trong lớp vỏ* gợi ra cho em thì em sẽ chia sẻ với họ điều gì?

II. TIẾNG VIỆT

1. Đọc từng cặp câu sau:

- a1. Đôi khi, chim bay lên.
a2. Đôi khi, những bầy chim hoang dại bay vù lên một loạt.
- b1. Trên những ngọn cây già nua, lá vàng khua.
b2. Trên những ngọn cây già nua, những chiếc lá vàng còn sót lại cuối cùng đang khua lao xao trước khi từ giã thân mẹ.
- c1. Tóc mẹ đen và dày.
c2. Tóc mẹ đen và dày, phủ kín cả hai vai, xoã xuống ngực, xuống đầu gối.

Em hãy:

- So sánh nghĩa của từng cặp câu trên.
- Xác định nguyên nhân khiến cho nghĩa của từng cặp câu khác nhau.

2. Cho từng cặp câu sau:

- a1. Giọng bà trầm bổng, ngân nga.
- a2. Giọng bà trầm bổng, ngân nga như tiếng chuông.
- b1. Cô Gió lách qua khe cửa kính.
- b2. Cô Gió nhẹ nhàng khẽ lách qua khe cửa kính.
- c1. Con chim đã không cứu được nó.
- c2. Con chim cánh to cánh nhỏ đã không cứu được nó.
- d1. Con vật lông lộn.
- d2. Con vật bông lông lộn khắp phòng, như đau đớn, như căm phẫn.
- đ1. Chú cừu cổ rướn người, đưa chiếc mõm hồng hồng xinh xinh ve vuốt hai chị em.
- đ2. Chú cừu trắng muốt hiền lành cổ rướn người, đưa chiếc mõm hồng hồng xinh xinh ve vuốt hai chị em.

Em hãy:

- a. Xác định thành phần chủ ngữ và vị ngữ của các câu trên.
 - b. Câu thứ hai trong từng cặp câu trên có thành phần nào được mở rộng bằng cụm từ? Xác định loại cụm từ (cụm danh từ, cụm động từ hay cụm tính từ) được dùng để mở rộng trong những câu ấy. Nêu tác dụng của việc sử dụng những cụm từ ấy để mở rộng các thành phần chính của câu.
3. Xác định thành phần chủ ngữ và vị ngữ của các câu dưới đây. Dùng cụm từ để mở rộng chủ ngữ hoặc vị ngữ, hoặc cả hai thành phần chính trong các câu ấy. Sau đó so sánh để làm rõ sự khác biệt nghĩa giữa câu mở rộng và câu trước khi mở rộng.
- a. Mưa rơi.
 - b. Chim chao mình sát mặt nước, nghiêng ngó.
 - c. Gió nổi lên.
 - d. Thầy giáo Cóc nhìnẾch Cốm.
 - đ. *Tiếng hát vang lên:
Dung dăng dung dẻ,
Chúng ta vui vẻ,
Đến lớp học hành.*

4. Tìm và chỉ ra tác dụng của những phép so sánh có trong các đoạn văn sau:

a. *Đôi càng tôi mẫm bóng. Những cái vuốt ở chân, ở khoeo cứ cứng dần và nhọn hoắt. Thỉnh thoảng, muốn thử sự lợi hại của những chiếc vuốt, tôi co cẳng lên, đập phanh phách vào các ngọn cỏ. Những ngọn cỏ gãy rạp, y như có nhát dao vừa lia qua. Đôi cánh tôi, trước kia ngắn hủn hoãn bây giờ thành cái áo dài kín xuống tận chấm đuôi. Mỗi khi tôi vỹ lên, đã nghe tiếng phành phạch giòn giòn. Lúc tôi đi bách bộ thì cả người tôi rung rinh một màu nâu bóng mỡ soi gương được và rất ưa nhìn. Hai cái răng đen nhánh lúc nào cũng nhai ngoàm ngoạp như hai lưỡi liềm máy làm việc.*

(Tô Hoài, Bài học đường đời đầu tiên)

b. *Tôi hiểu, khu vườn là món quà bất tận của tôi. Mỗi một bông hoa là một món quà nhỏ, một vườn hoa là món quà lớn.*

(Nguyễn Ngọc Thuần, Vừa nhắm mắt vừa mở cửa sổ)

5. Nối thành ngữ (cột A) với phần giải thích nghĩa tương ứng (cột B):

A (Thành ngữ)	B (Nghĩa của thành ngữ)
1. Tắt lửa tối đèn	a. Chỉ tính chuyện tạm bợ trước mắt, không suy nghĩ đến chuyện lâu dài.
2. Hôi như cú	b. Tiết kiệm, tần tiện trong tiêu dùng, để dành tiền làm việc khác.
3. Ăn xổi ở thì	c. Khen ai làm gì rất nhanh.
4. Thất lưng buộc bụng	d. Hôi hám, có ý chê bai, chế giễu.
5. Nhanh như cắt	đ. Lúc khó khăn, hoạn nạn cần đùm bọc, giúp đỡ lẫn nhau.

6. Cụm từ “sực nhớ” trong đoạn văn sau có thể được thay bằng những cách diễn đạt khác như “tha thiết nhớ”, “bồi hồi nhớ” không? Hãy lí giải câu trả lời của em.

May nhờ có giọt sương lạnh toát rơi bộp xuống cổ, ông mới sực nhớ quê nhà. Không ngờ cái xóm nhỏ heo hút này lại giống cái xóm của ông thời thơ ấu đến thế. Bao nhiêu năm biệt đi xa, mãi làm ăn, ông quên khuấy đi mất.

(Trần Đức Tiến, Giọt sương đêm)

III. VIẾT NGẮN

Sau khi đọc VB *Giọt sương đêm* (SGK Ngữ văn 6, tập một), em hãy viết một đoạn văn khoảng 150 chữ kể tiếp câu chuyện của Bộ Dừa khi về quê.

IV. VIẾT

1. Em hãy điền vào sơ đồ sau các bước tạo lập VB và ý nghĩa của từng bước:

Bước 1	→	Ý nghĩa của bước này là.....
Bước 2	→	Ý nghĩa của bước này là.....
Bước 3	→	Ý nghĩa của bước này là.....
Bước 4	→	Ý nghĩa của bước này là.....

2. Khi viết một bài văn kể lại trải nghiệm của bản thân, việc kết hợp kể và tả, thể hiện cảm xúc của mình đối với sự việc có tác dụng gì?
3. Sau kì nghỉ hè, chắc hẳn em đã có thêm nhiều trải nghiệm mới. Hãy viết một bài văn kể lại trải nghiệm đáng nhớ của em trong mùa hè vừa qua để chia sẻ với các bạn cùng lớp.

V. NÓI VÀ NGHE

1. Em hãy điền vào bảng sau những điểm giống và khác nhau giữa bài viết kể lại một trải nghiệm của bản thân và kể lại bằng lời trải nghiệm của bản thân:

	Bài viết kể lại một trải nghiệm	Kể lại bằng lời một trải nghiệm
Giống		
Khác		

2. Nhập vai nhân vật Đố con trong truyện *Câu chuyện còn giấu kín trong lớp vỏ để kể lại cho những hạt đỗ khác nghe về trải nghiệm của nhân vật sau khi đã trở thành một cây đỗ xanh tốt ở góc sân.*

HƯỚNG DẪN LÀM BÀI TẬP

I. ĐỌC

1. a, b, đ.

2. Dưới đây là những sự kiện chính trong VB *Bài học đường đời đầu tiên*:

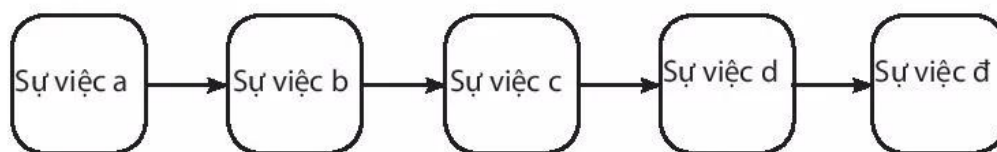
a. Dế Mèn là một chàng dế thanh niên cường tráng, oai phong. Vì luôn cậy mình to khỏe nên Dế Mèn luôn cà khịa với tất cả những người hàng xóm của mình.

b. Vì Dế Choắt là một anh bạn hàng xóm ốm yếu nên Dế Mèn luôn tỏ ra khinh miệt, coi thường, sẵn sàng từ chối lời đề nghị giúp đỡ của Dế Choắt.

c. Một hôm, để chứng tỏ với Dế Choắt, Dế Mèn đã cất tiếng trêu ghẹo chị Cốc rồi lúi vào hang trốn biệt.

d. Chị Cốc tưởng nhầm Dế Choắt đã trêu chọc mình nên mỗ chú đến trọng thương.

đ. Trước khi chết, Dế Choắt đã khuyên Dế Mèn nên chừa thói hung hăng và phải biết suy nghĩ trước khi hành động để tránh tai vạ. Đó cũng chính là bài học đường đời đầu tiên của Dế Mèn.

3. Dựa trên sơ đồ, HS viết đoạn văn không quá 100 chữ để tóm tắt VB *Bài học đường đời đầu tiên*.

4. Trong VB *Bài học đường đời đầu tiên*, Tô Hoài đã để Dế Mèn kể lại câu chuyện của mình sau khi mọi việc đã xảy ra. Việc tác giả lựa chọn thời điểm kể chuyện như vậy đã giúp người đọc nhận thấy dường như Dế Mèn đã thật sự ăn năn, hối hận và có sự chiêm nghiệm về những gì đã xảy ra.